

дари и вардачи съ оржжия да нагледватъ, изпълнява ли се издадения новъ законъ. Но хопорци не искаха да се подчинятъ на тия несправедливи закони и продължаваха да натирятъ добитъка на паша въ старитѣ пасбища. Селянитѣ се събраха, мислиха, струваха и не можаха да разбератъ, какъ така да имъ отнематъ пасбищата. Тѣ сж ги наслѣдили отъ бащи и дѣди. Земята е тѣхна башиния; тука тѣ сж се родили; тука живѣятъ. Сега изеднажъ се явява новъ господарь, присвоява си земята имъ

Биволитѣ по мерата.

и подгоня добитъка имъ отъ пасбищата. Какъ тогава тѣ ще прѣхранятъ своитѣ биволи? Не, пасбищата сж тѣхни и биволитѣ ще си пасатъ по тѣхна.

Но ето въ единъ тихъ день, когато обширнитѣ пасбища бѣха почернѣли отъ безбройни тъмносиви биволски стада и когато едритѣ биволи съ радостъ се валѣха въ блатата, пристига началника на пждаритѣ Ричардъ заедно съ своята тайфа стражари и вардачи, та подбиратъ биволитѣ съ боеве и крѣсьци и ги вкарватъ въ тѣснитѣ обори. Животнитѣ гледатъ своитѣ гонители съ очудване и изказватъ негодованието си чрѣзъ ревъ. Стопанитѣ имъ бѣха веднага повикани. Ричардъ се изправи подъ сѣнката